

Vizitându-i pe bunica și pe bunicul

Alelie Camitan-Coronel
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în Indonezia.

Ernesto a pus o altă cămașă în bagajul lui. S-a uitat împrejur, în cameră. Ce mai avea el de luat? El și-a văzut exemplarul Cărții Lui Mormon pe o masă. Nu îl putea uita!

Era vacanța de vară. Familia lui Ernesto urma să-i viziteze pe bunica și bunicul. Era atât de entuziasmat să-și vadă bunicii.

Când Ernesto și familia lui au sosit, bunicul i-a dat o îmbrățișare mare. „Mă bucur atât de mult că ești aici!”

„Ne-a fost dor de tine!” Bunica a zâmbit și l-a îmbrățișat și ea pe Ernesto.

„Am așteptat și am tot așteptat această zi. Ne place să vă vizităm”, a spus Ernesto.

„Hai să intrăm”, a spus bunicul. „Bunica va face toate felurile tale preferate de mâncare.”

Ernesto a intrat în casă cu bunica și bunicul. Era atât de entuziasmat să petreacă timp cu ei.

În dimineața următoare, Ernesto s-a trezit cu mirosul de orez în curs de pregătire. Le-a găsit pe mama și bunica ocupate în bucătărie. Le-a sărutat pe amândouă pe obraz. Apoi, a fugit în curte.

Tata și bunicul stăteau și vorbeau afară, bând din cești.

„Bună dimineața! Dorești niște ceai?” Bunicul i-a întins ceașca lui Ernesto.

Ernesto s-a uitat la ceașca de ceai și, apoi, la bunicul. Dorea să împărtășească ceea ce învățase la Societatea Primară. „Nu, mulțumesc, bunicule”, a spus el. „Am învățat la Biserica mea că ceaiul, cafeaua și tutunul nu sunt bune pentru trupul nostru. Vreau să urmez ceea ce dorește Isus ca eu să fac.”

Tata a zâmbit. „Familia noastră se supune Cuvântului de înțelepciune, dar bunicul crede altceva și acest lucru este în regulă.”

ILUSTRATII DE MELISSA MANWILL KASHIWAGI.

„Îți mulțumesc că ai împărtășit ceea ce crezi”, i-a spus bunicul lui Ernesto. „Ești un băiat bun. Poți bea apă caldă la fel ca tatăl tău.” Bunicul i-a turnat lui Ernesto un pahar cu apă din ceainic.

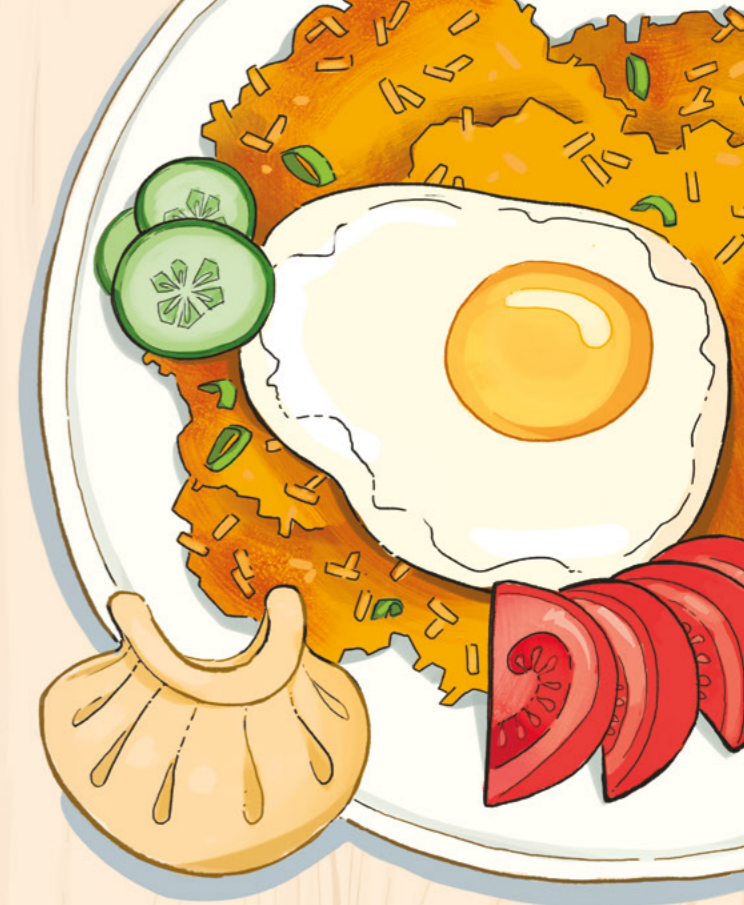
Ernesto a luat o înghițitură. S-a simțit fericit că a ales ce este drept.

La prânz, Ernesto a mâncat mâncărurile lui preferate. Bunica a făcut *nasi goreng*, un fel de mâncare cu orez, ouă, carne și legume. A fost atât de delicios! Și lui Ernesto îi plăcea să vorbească cu bunica și bunicul în timp ce mâncau.

După-amiază, membrii familiei s-au jucat de-a v-ați ascunselea împreună. Chiar și bunicul și bunica s-au jucat!

„Te văd în spatele pomului, Ernesto!”, a strigat tata, alergând spre el. Ernesto a râs în timp ce a încercat să fugă. A fost distractiv să se joace cu membrii familiei lui.

În acea seară, toată lumea a stat în jurul bunicului în timp ce spunea câteva povestiri. Când bunicul a terminat, Ernesto și-a adus aminte că nu citiseră din scripturi.

Ernesto a sărit în picioare. „Mă întorc imediat.” El a fugit și a adus exemplarul lui al Cărții Lui Mormon. Când s-a întors, a întrebare: „Putem citi?”

„Mă bucur că ți-ai amintit.” Mama a luat cartea de la Ernesto și a deschis-o la versetul ei preferat. Ea l-a citit cu glas tare. Apoi, au îngenucheat cu toții.

„Vreți să vă rugați cu noi?”, i-a întrebare Ernesto pe bunicii lui.

„Da, ar fi frumos”, a spus bunica. Ea a îngenucheat lângă bunicul.

Tata a spus rugăciunea. El l-a mulțumit Tatălui Ceresc pentru timpul petrecut în familie.

După rugăciune, bunicul l-a îmbrățișat pe Ernesto. „Este bine că familia ta se roagă”, a spus el. „Mă bucur că dorești să fii aproape de Dumnezeu. Îi va ajuta pe membrii familiei tale să rămână puternici.”

Ernesto a simțit căldură și pace în inima lui. Îi plăcea să-și împărtășească crezurile – ceea ce iubea – bunicii și bunicului – oamenilor pe care îi iubea. ●